

Ośrodek Wypoczynkowy Rzemieślnik w Szklarskiej Porębie

Ośrodek Wypoczynkowy „Rzemieślnik” został wybudowany przez cech rzemieślników niemieckich w roku 1914. Bezpośrednim powodem podjęcia trudu wzniesienia tego obiektu był jubileusz cesarza Wilhelma. Początkowo, czyli do wybuchu II wojny światowej, obiekt wykorzystywany był zgodnie ze swoim przeznaczeniem czyli jako ośrodek wypoczynkowy dla członków niemieckich cechów rzemieślniczych i ich rodzin. W czasie wojny budynek zaadaptowano, tak jak wiele podobnych, na szpital dla żołnierzy Wehrmachtu i Luftwaffe. Na krótko przed końcem wojny ulokowano tu ambasadę Turcji w Niemczech. Po zakończeniu działań wojennych w budynku przejętym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych urządzono sanatorium a od lat 60-tych XX wieku ponownie zamieniono go na ośrodek wczasowy i tak już pozostało do dnia dzisiejszego.

Ośrodek Rzemieślnik na przedwojennym obrazie. Foto: Krzysztof Tęcza

Karkonosz namalowany na ścianie drewnianej altanki. Foto: Krzysztof Tęcza

Ośrodek Rzemieślnik dzisiaj. Foto: Krzysztof Tęcza

„Rzemieślnik” to okazały budynek wzniesiony na kamiennej podmurówce, nakryty blaszanym dachem mansardowym. Na I i II piętrze wykonano duże balkony, z których rozpościera się rozległa panorama na Karkonosze. W okresie międzywojennym te na wyższej kondygnacji zostały zadaszone co poprawiło komfort wczasowiczów. W dachu wstawiono okna typu lukarny, wyżej powieki. Umieszczono tu także datę budowy 1914. Wszystkie obramienia otworów okiennych i drzwiowych oraz gzyms międzykondygnacyjny w przyziemiu wykonano z kamienia. Nadało to obiektowi wytworności. Wokół budynku urządzono miejsca parkingowe, a rozległe trawniki zachęcają do odpoczynku na świeżym powietrzu. Zwłaszcza, że ustawiono na nich wiele ławeczek oraz drewniane altanki, w których można schronić się podczas niepogody. Przy dużej altance znajdującej się za ośrodkiem wydzielono specjalne miejsce pod ognisko. Natomiast w altance przed obiektem możemy podziwiać sporych rozmiarów malowidło ukazujące Karkonosza. Przedstawienie to jest kopią jednego z trzech zachowanych w holu oryginalnych witraży. Z tym, że właśnie ten witraż jest obecnie poddawany pracom konserwatorskim. Pozostałe dwa zostały już odnowione i zabezpieczone przed dalszym niszczeniem. Główny witraż przedstawia postać świętego Józefa, patrona rzemieślników. Ze względu na to kto wybudował ten ośrodek oraz dla kogo był on przeznaczony właśnie ten święty jest jak najbardziej na swoim miejscu. Oprócz św. Józefa w witrażu tym umieszczono symbole różnych cechów. Autorem tej ozdoby jest Ferdynand Muller z Quedenburga. Natomiast renowację w roku 2000 przeprowadzono w pracowni konserwatorskiej w Świdnicy, a wykonali ją S. Galicki i Z. Zubkowski. Nazwiska wykonawców zostały uwiecznione w ramie witrażu. Podczas renowacji zmieniono materiał, w który oprawiane jest szkło. Pierwotnie była to miedź, obecnie zastosowano cynę. Drugi witraż umieszczono obok przy dawnym nieużywanym już wyjściu z budynku. Z oryginalnego przedwojennego wyposażenia pozostał jeszcze znajdujący się w holu żyrandol i jedna lampa.

Dzięki ofiarności przybywających tu gości z Niemiec oraz staraniem pracowników utworzono gablotę, w której oprócz historii obiektu umieszczono stare zdjęcia przedstawiające budynek w różnych okresach jego istnienia. Możemy zatem porównać jego stan obecny z wyglądem pierwotnym. Stwierdzimy, że praktycznie jego forma nie zmieniła się na przestrzeni prawie stu lat istnienia. Zmieniło się jedynie jego otoczenie. W chwili obecnej inaczej jest rozwiązana komunikacja oraz, zwłaszcza za budynkiem, wyrosły drzewa tworząc prawdziwy las. Zmiany te są bardzo korzystne, powodują bowiem zupełnie inny odbiór i przyczyniają się do chętniejszego przebywania wypoczywających tu osób na łonie natury.

Krzysztof Tęcza